

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 8

OKTOBER 1975

24. årgang

Om mekling i ekteskapskonflikter

Frå tid til annan hender det også i våre grender at heimar kjem på kant med seg sjølv og skakar i sine fundament. Ofte er det i dei unge heimane vanskane melder seg. To som var inderleg glade i kvarandre oppdaga at kveitebrødsdagane ikkje vara så lenge og så kom dei mange kvardagane med «si grå kjeidsemdu». Økonomien kan vera veik når ein nystarta skal etablira seg og så blir det kanskje til ein dagleg irritasjon.

Tidt synest det som det er dei små tinga som er årsak. Ho klemmer på tannkrem-tuben øverst. Han forlanger at ho skal klemme nederst. Han har lagt seg for vane å segja alle ting to gonger — når dei argumenterer. Så kan ho segja det i takt med han andre gongen. Dette er no berre døme. — Bagatellane kan vera av tusen slag. Men attom alt dette som synest å vera bagatellar ligg den djupare årsak. Og skal ein ha von om å løysa vanskane — må ektefellene bli klår over nett denne djupare årsak. Det er årsaken som skal handsamast — ikkje symptomane. Men dette treng unge mennesker hjelp til å finna ut av. Så lenge vanskane i eit ekteskap er akutte — er dei relativt lette å løyse. Det går å løysa dei når dei er blitt kroniske og — enda om det då er verre.

Det er borna som blir mest skadelidande når mor og far held på å gli bort frå kvarandre. Dei vil alltid verta den veikaste parten. Difor skulle mor og far tenka seg om både vel og lenge før dei vel den utvegen å løysa opp heimen. I dei aller fleste tilfeller så finnst det botingsvon, kor enn vanskene måtte ligge. Det sørgelege er berre at dei fleste med ekteskapsvanskar kvier seg for å søka hjelp. Dei synest det heile er så skamfullt. Så blir det utsett dette med å søka hjelp, og det

(Framh. s. 3)

Mer disiplin i vårt kjærighetsliv skulle minske antalle veneriske sykdommer, forsiktigere tobakksrökning presset på lungeklinikkene, moderasjon i alkoholvaner presset på akutt- og langtidsbehandlinga og mera behersket bilkjøring trykket på de kirurgiske avdelingene. Med større ærlighet i selvangivelsen og større varsomhet i ekteskapet ville det bli færre pasienter med nervøse problemer.

Vi begynner å forstå at det vi kan gjøre på sykehusene på mange av disse områdene er av minimal betydning sammenlignet med den forebyggende virksomhet som er nødt til å vokse fram ute i samfunnet.

Professor Gustav Giertz

Kommune- politikk om Fjellkyrkja m.v.

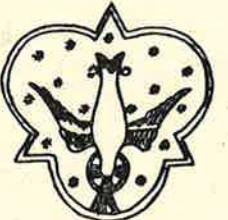
Det er mye som talar for at ovanståande bygg blir å finne på Søvasskjølen. La oss seie at det blir reist i 1976. Det er ikkje heller ein urimeleg tanke for noen.

Vi har drive sonderingar for å få kjøpe teikningane til Skirva Fjellkyrkje i Tinn i Telemark, som no er under reising. Det er denne vi gengir bilde av. Kostnadsoverslag 1 mill. Her er kyrkjerom, peisestue, kafeteria, overnattingsplassar. Alt også tilrettelagt for gamle, og vanføre.

Klarer vi det? Det er få som trur. Men det er noen som er realistar og trur det. Det skal vi snart vise.

I kommunevalkampen blei fjellkyrkjesaka diskutert på fleire møter. Det var svært mange misforståingar ute og gjekk. Det som undrar oss er: Les ikkje kommunepolitikarane menighetsbladet? Eller enda meir: Mange av dei som tok sikte på å lede kommunen dei fire komande åra åpenberra mest total kunnskap om korleis ein kristen menighet arbeider og kva den står for! Akk ja! Dette blei visst ikkje noe frieri til dei som sit på pengesekken! Men åpen tale er best i lengda.

Vi møtest ved neste korsveg. Informasjon skal i alle fall dei få som blei innvalt!

SLEKTTERS GANG**Døpte**

Orkland

- 24.8. Wenke Sølberg
31.8. Terje Rye
Håvard Håndstad
7.9. Vigdis Øyum
21.9. Ola Eikli

Ann Jorid By
Kjersti Sølberg

Orkdal

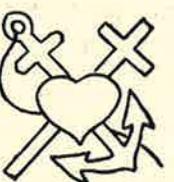
- 24.8. Tore Gjengstø
7.9. Randi Garberg

Orkanger

- 31.8. Marit Weronica Hansen
Linda Sivertsen
28.9. Line Skarbo
Bjørn Gunnar Sletvold

Geitastrand

- 7.9. Snorre Sletvold
Endre Sletvold
Eirik Hansen
Ann Sletvold

Vigde

Orkland

- 9.8. Ottar Hope og Kristin Sørensen (Vigd i Bergen)
27.9. Gunnar Svee og Anne Kristin Solås

Orkdal.

- 29.8. Svein Oluf Sletvold og Gunn Oline Martinsen
13.9. Kjell Øyaseter og Ingunn Holsen (vigd i Storetveit k.)

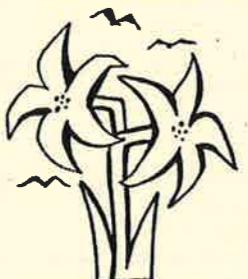
Orkanger

- 6.9. Borger Strand og Brynhild Hoff
27.9. Sigmund Sterten og Synnøve Samdal

Hvorfor ikke feire dåpsdagen?

Det er en strålende vakker sommersøndag. I dag har jeg lyst til å ta frem bunaden, gjøre meg riktig fin, og gå på kirkevei. Ikke for det pene værets skyld, skjønt det nesten kunne være grunn god nok! Men fordi det er en helt spesiell dag i dag: det er min dåpsdag. Det var den dagen mine unge foreldre bar sin førstefødt til Herrens hus, og da var jeg vel fin? Aja! Jeg hadde den samme dåpskjolen som min mor hadde båret, og som nå hennes oldebarn bærer i tur og orden. Jeg var stivet og hvit og fin. Jeg gråt visst ikke heller! Det var en god dag for dem, og en glad dag, og jeg har til og med et noe falmet bilde (!) som kan fortelle meg for en stor dag det var. Der står alle mine fire besteforeldre, ærværdige som de var, på rekke og rad. Og der mine stolte, unge foreldre! Hvor mange ganger har jeg ikke fått citert en av talerne under middagen hjemme etterpå, som snakket om «hytter og hus med Ingeborg?»

Men så kom jeg vel fra et kristent hjem? Aja, da. Min bestefar døpte meg. Det ble sunget salmer og bedt bønner for meg. Jeg var allerede i et godt hjem. Men det var ikke det viktigste: Den dagen ble jeg medlem av en annen stor familie: den kristne kirke.

Døde

Orkland

- 7.9. Olga Signora Andersen f. 1902

Orkdal.

- 10.9. Erling Bye f. 1892

Orkanger

- 31.8. Arne Martin Asbjørnslett
18.9. Johan Solemsløkk
22.9. Johan Lillemyr

Geitastrand.

- 22.8. Georg Ivar Elshaug f 1943

Men om jeg nå ikke hadde hatt denne kristne bakgrunnen! Ja, ville det da ikke vært enda mere påkrevet at jeg ble tatt inn i den kristne familiessammenheng som en menighet er? Når presten sier: «Kjære kristne!» er vel dåpsbarnet med? Og alle døpte? Vi er da vel Guds barn alle sammen, og det for Jesu skyld i hvis navn vi døpes, — også de troløse voksnes barna? Kanskje denne prestens hilsen kunne vekke noe til live inne i dem, noe de trodde var dødt? Eller tror vi ikke på bønnens og kjærlighetens makt? Tror vi ikke på Guds ord makt, — bare på vår egen fromhet?

Nei, fikk jeg forandre kirken, var ikke dåpsritualet det første jeg ville røre ved. Det har alltid vært syndere rundt døpefonten, og vil alltid være det. Men jeg ville forandre noe i de kristnes innstilling til dåpen. Min egen og andres. Hvor mange følger opp etterpå? Hvor mange føler ansvar for det nye lille liv, og spesielt for dem som ikke vokser opp i et kristent miljø? Ber vi for dem? Ikke bare den ene dagen, da vi sitter der og ergrer oss over en tilsynelatende likegylig holdning hos faddere og foreldre, men senere? I vårt nabolag, i vår omgangskrets?

Var jeg prest, ville jeg gjøre som «min» prest: besøke hjemmene en stund etter dåpen, selv om han/jeg ikke hadde tid. Som påskudd ta med en trykt dåphilsen. Etablere en rent menneskelig kontakt, der over stellebordet! Ingen steder er det lettere.

Når jeg i dag går i kirken — riktig nok uten bunad, men vel bevisst om hvilken dag i mitt liv dette er —, vil jeg gjøre det i takknemlighet over at jeg engang ble døpt til syndenes forlatelse. Jeg vil gi Gud denne dagen tilbake, og tenke over for en gave det er. Og samtidig vil jeg be om forlatelse for hva vi har forsømt som døpte kristne —, ikke bare som kirke, men som enkeltmennesker.

Hva jeg har forsømt —.

At jeg så ofte glemmer dåpsdagen, både barnas og min egen, som om ingenting var hendt! At vi ikke har feiret denne dagen, i hjem og menighet, alle årene oppover. At vi kanskje glemmer å takke for den. Vi tar den som en selvfolge, i likhet med alle andre goder vi har. Men når ble det en selvfolge, at jeg er et Guds barn?

Ingeborg P. Fougnér
(Vår Kirke)

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld

Utgitt av sokneråda i Orkdal

Redaksjonsnemnd:

Anny Bonde.

Reidar Halgunset.

Redaktør: Inge Eidhamar.

Annonsør:

Sigmund Haugset.

Kasserar:

Ivar Fandrem, 7320 Fannrem.

Postgiro nr.: 32 68 72.

Takk for gaver og kontingent.

Svorkmo Prenteverk A/S, Svorkmo

Om mekling i ekteskonflikter

Framh. frå s. 1.

endar med at heimen held på å gå i stykker. Når det så blir spørsmål om skilsmål, så kjem lovverket og krev at ektefellene skal legga fram attest på at mekling er forsøkt. Mekling kan ein få anten hjå ein prest eller hjå forliksrådet på heimstaden. Nå den vonde situasjonen er komen så langt, er det innlysande for alle at botingsvona ikkje kan vera så stor. Likevel er det mange ekteskap som også er redda ved slike meklinger.

Er vi sjuke, så går vi til läkjar før vi er dødsmerkt. Slik skulle vi gjera det når heimen er sjuk også. Det er inga skam å gå til ein prest t. d. og be om hjelp. Presten er utdana for å hjelpe også i ein meklingsituasjon. Det gjeld alle sider ved ein ekteskonflikt — så ein kan tryggt gå med alle vanskav. Det går an å avtala både tid og stad med presten og alt er gratis — sjølv sagt.

K. R.

GAVER til bladet

Orkanger

Turid og Knut Munkvold bet. kr. 20. Hansine Snildal 10. Kristin og Sverre Olsen 20. Aslaug Rein 10. Ingrid Lillemyr 10. Anne Sporildnes 10. Hansine og Jon Stokkan 10. Karen Svendsen 10. Marta Evjen 10. Randi og Ingv. Danielsen 50. Trygve Melbye 20. Anna og Johan Mathisen 10. Alison Evjen 10. Gerda Reitan 10. K. og O. Våtland 25. Aasta Jønsberg 10. I. og Ø. Wergeland 25. Ester Sivertsen 10. Mary Snee 10. Hildur Næss 10. Konrad og Oline Sætre 20. Kari Gravråk 20. Sigrun og Olav Gravråk 30. Alfheld Wevik 10. Marit og Arne J. Togstad 10. Margit Breunig 10. Oline Finstad 20. Konstanse Trønsdal 20. Marie Kurås Rønning 10. Beret Heggland 10. M. og A. Martinsen 10. Johs. Rosstad 10.

Utenbygds

Brit Skålholt Jensen, (Jordet i T.?) bet. kr. 10. Agnes og Olav Næve, Gåsbakken 20. Andrea Tungen Tr.heim 10. Steinar Fagerholt, Oslo 10. Gunhild Fagerholt, Alta 10.

VÅR MENIGHET**KFUM/KFUK**

25/26 oktober har KFUK-speidar-kretsen kretsråd på Svorkmo. Helga etter 1/2. november er det kurs for nye speidarledarar for heile Trondelag her. Det er eit samarbeidsopplegg for både KFUM og KFUK. Vidare planlegg ein kretsleir for Trondelag KFUK på Svorkmo 24.6 - 30.6. 1976. Det blir venteleg i den vakre og idylliske Solsjøbygda.

REDD BARNA-aksjonen

Under kommunevalet vart det over heile landet sett igang ein innsamlingsaksjon til REDD BARNA under mottoet — «Etiopia Sulter». Her i Orkdal kom diverse aksjonen for seint igang. Soknepresten fekk tilsendt 21 bøsser på laurdag utan at det fulgte med nokon orientering. Gjennom menighetens tilsette vart det likevel freista å få til ein innsamlingsaksjon i dei større sentra. Enda så improvisert det heile laut bli — så vart resultatet godt. Forretningsbanken åpna og kontrollerte 21 bøsser + 1 improvisert bøsse og 3 bøsser som banken sjølv hadde utlånt. Det kom inn kr. 5.871,20 som banken kvitterte for og vidaresendte. Vi vil takka alle glade gjevarar.

Kaare Rogstad.

Heidi Pedersen, Buvika 10. Åse og John Evjen, Ranheim 15. Anne Haugen, Tr.heim 20. Edv. Trondvold, Trondheim 20.

Orkdal

Arne Kjøren bet. kr. 10. Marit og Jarle Almlø 20. Tora Strøm 10. Tordis Strøm 10. Aslaug og Ole Sognli 10. Magnhild og Ottar Berg 20. Margaret Nødtvedt 20. Sofie Garberg 30. Eldbjørg og Lars Søberg 20. Asbjørn Meås 10. Eli og Ola Staveli 10. Jon E. Almlø 20. Ragna og Mangfred Garberg 20. Bernt Ustmo 10.

Geitastrand

Eldbjørg Almlø bet. kr. 10.

Orkland

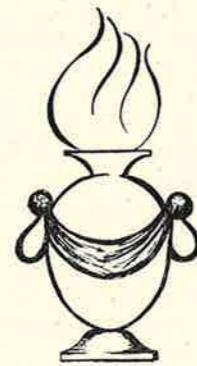
Jørgine Høston bet. kr. 15. Ottar Svegård 10. Anna Lium 10. Lars Løseth 10. Heggem-Haukås 20.

Misjonsjubileet på Svorkmo

Eli Aarsheim:

Ein gong før utreisa til Austen ytra vi ønske om å få vere heime til vi fekk høre kyrkjeklokken ringe jula inn. — Kva for noe?, sa folk i forundring. Vi hadde budd så lenge i eit land der vi ikkje hadde hørt juleklokken og det som følgte med, at for oss var det djupt og alvorleg meint. Folket i Norge nyt godt av frukta frå eit tre dei ikkje bryr seg om. Eit land utan kyrkjeklokker, er et land utan slik frukt.

Jesus seier med mynde: Eg er oppstoda og livet. Ute bland tempel-skuggane er det ingen slik autoritet. I kinesiske gravferdsfolge ber dei mellom anna ei papirbru som symbol på at den døde skal få ei bru og gå over avgrunnen mellom denne og den komande verd. Jesus innbyr med autoritet og kjærleik. Han treng ikkje ei papirbru til å åpne vegen til himmelen. Han er brua.

GA UT
OG GJER
ALLE
FOLKESLAG
TIL
LÆRE-
SVEINAR !

Sverre Røvik:

Under besøket på Madagaskar opplevde vi på denne årstida likbrenningsfesten. Vi møtte eit folk som tenkte på og var opptatt av døden. Dei brukte resursane sine på gravene og dei døde. Dette for å vende dei avlidne si gunst mot seg. Døden kasta sin skugge over alt. Bibelordet «eit folk som sit i dødens skuggeland» blei realistisk. «For dei skal eit lys renne opp». Det var også blitt ein realitet for mange. Ved misjonsstasjonen sto det på ei gravstøtte: «De seks fra Wilhelmsen-familien». Det var ein norsk familie som ga livet i tenesta for Guds rike på Madagaskar. Dei var vitner om

den oppstandne. Det er lett å skyve dødstanken frå seg. Men lyset inn i døds og sorgs verd noe anna. Jesus blei døden sin sigermann fordi han rydda bort årsaka til døskreftene — synda. Det var verkeleg for søskena i Betania da Lazarus kom ut av grava. Det er verkeleg i kyrkja no i dag i og med at Jesus er her. Meisteren er her og kallar. Tru på han. Det var ei afrikansk stamme som hadde mange songar til alle livsens høve. Men dei mangla ein: Songen mot døden. Når vi får ei levande tru på Jesus som Messias — Guds son da blir det også lett å akseptere det som er utruleg.

Sverre Røvik:

Vi har noen å dele arven med. Vi har støtt på tendensar i kristen ungdomssamanheng i vår tid der ein manglar misjonsdimensjonen. En ung politikar erkjente: Det er vanskeleg i dag å tale dei fattige si sak. Vi opplever ei beinhard materialisme. Som kristne har Bibelen gitt oss noe vi skal prioritere fremfor alt: «A forkynne Kristus der han ennå ikkje er nemnt». Heidningane er medarvingar til dei evangeliske lovnadane om Jesus Kristus. Vegen å gå: Bort frå vår «selvbeskuelse» til «beskuelse» av Jesus Kristus.

Misjonshelga

på Svorkmo blei ein vekkar. Det var stor oppslutning både i kyrkja og på misjonshuset. Det var eit misjonsseminar som vil få mye å seie. Misjonen er ein sentralnerve i ein kristen menighet. Om ikkje så er, blir menigheten utarma. Derfor ligg det store visjonar også for oss sjølv i misjonen.

DEL ORDET MED ANDRE.

TV-program du bør merke deg!

Torsdag 9. oktober:

Kva vil det si å vera ein kristen?

Torsdag 23. oktober:

Kva veit vi om Gud?

Torsdag 6. november:

Jesus — kven og kvifor?

Torsdag 20. november:

Korleis skal vi leva?

Torsdag 4. desember:

Den kristne framtidsvona.

Inspirerande foreningsbesøk

Orkdal revmatiske forening

Samlingsplassen er Sjukehuskafeen. Vi kom rett til serveringa. Det var ikkje småtteri: karbonade, vafler m.m. Vi lurer på om det er ein retteleg koseklubb vi er komne inn i. Og det er det. Formann, Marit Fossum, seier at dei forsøker gjere møtesamværa så triveleg som mulig. Medlemene har meir eller mindre eit eller anna handicap. Og foreningsmøta er til for å skape trivsel og fellesskap ved sida av at ein arbeider på andre områder for å betre forholda for dei som har revmatiske lidinger. Foreininga blei starta for 7 år sidan i heimen til Marit Fossum. Det er 85 medlemmer, og fru Fossum er framleis høgt respektert formann. På møtesamværa møter gjennomsnittleg 20-30 personar. Det blir halde 4 møter for året, m.a. julemøte på Bårdshaug herregård. Elles er det eit særleg godt samarbeid med Sjukehuskafeen.

Det er i ei slik foreining nødvendig med ein del hjelpemedlemmer. Dei får stor ros. Fru Fossum nemner Eva Staff, som er sjef for badingen. «Og veit du kva Marie Ustad gjorde for noen av oss?» seier Marit Fossum begeistra. «Ho tok oss med på

biltur til Selva kro og spanderte lakkemiddag på oss. Elles legg vi opp ein tur for foreininga kvart år. I sommar var vi i Oppdal.»

Det var dette med besøka på Orkanger bad? Bassenget er til stor hjelp og glede for dei som har revmatiske plager. Her er støttemedlemmene aktive. Og Rotary Club stiller to bilar til disposisjon kvar badedag. Det blir gitt visse trygdeytингar til eit slikt badeopplegg. Men elles er hovudformålet til foreininga å legge dette til rette.

Det som i det heile står i framgrunnen for heile opplegget er å skape livsglede. «Vi var ikkje så mange frå førsten, men det kom raskt til nye medlemmer. Noen er dessverre så därlege at dei ikkje kan vere med oss, og vi har forlike kontakt med ytterkantane i kommunen. Eigentleg burde det vel ha vore starta ei foreining til for desse siste, sidan vi er blitt så mange. Men kontakt vil vi gjerne ha med alle som kan tenke seg å vere med oss», legg Marit Fossum til. Og vi legg merke til at det er da folk frå utkantar i kommunen med også. Det kunne kanskje vere eit tips for sanietsforeiningar som leitar etter nytt arbeidsfelt å prøve seg fram med støttearbeid her?

Vi spør om det i foreininga er interesse for Revmatismeavdelinga som blir planlagt på Orkdal Sjukehus? «Det er vi sjølv sagt», seier fleire. «Kanskje mest kan vi vere med å gi gode råd, korleis det skal planleggast for at ein revmatismepasient skal kunne trivast og bevege seg». Og det blir med ettertrykk lagt til: «Trappene i velferdsavdelinga på Sjukehuset er i alle fall ikkje laga for slike som har revmatiske plager».

**Mens du går
dine egne veger,
venter En på deg.**

**Han venter at
du vender om og
kommer til Ham,
for Han elsker deg.**

**DET ER
JESUS**

**Han vil hjelpe deg,
Han alene kan det
som den
sterke Frelsjer.**

**SA KOM
TIL HAM**

MB

ORKLADAL FELLESLAG:
av N.L. Misjonssamband,
virkesplan for høstterminen 1975.

- 30.9. - 5.10. Lomundal Offeruke v. Skjøtskift og Høvik.
- 7. - 12.10. Monset. Offeruke v. Skjøtskift og Høvik.
- 14. - 19.10. Meldal. Offeruke v. Skjøtskift og Høvik.
- 21. - 26.10. Fannrem. Offeruke v. Skjøtskift og Høvik.
- 28. - 30.10. Geitastrand. Offeruke v. Skjøtskift og Høvik.
- 31.10. - 2.11. Gjølme. Offeruke v. Skjøtskift og Høvik.
- 11. - 16.11. Løkken. Offeruke v. Skjøtskift.
- 18. - 23.11. Krokstadøra, møter v. Skjøtskift.
- 25. - 30.11. Børsa. Offeruke v. Skjøtskift.
- 2. - 7.12. Svorkmo. Offeruke v. Bergkaasa og Skjøtskift.
- 9. - 13.12. Til disposisjon.
- 14.12. Orkanger. Offerkveld. Bergkaasa og Skjøtskift.

Det er en stor sak, — det er Guds ord som skal forkynnes for vårt eget folk og til de ymse misjonsmarkar.

Velkommen til samværene og forsøk å få med deg noen.

Med hilsen for

Orkladal felleslag av N.L. Misj.samb.
Arne Høvik, form. Arnt Gangås, sekr.

80 år i bygdas tjeneste

Moderne butikk - Godt vareutvalg.

Bensin- og servicestasjon.

Velkommen inn.

**Svorkmo
Handelssamlag**

Ansvaret — Varde

Avhaldsfolk bruker sine egne forsikringsselskaper for hus, heim, næringsvirksomhet, bil, motorsykkel og traktor. Snakk med våre representanter: Brage Fagerli, Svorkmo t. 2113. Sigmund Haugset t. 82362 eller distr.repr. Ivar K. Gangås t. 82175

Konfirmant-treff

Jubilea for 50-års og 25-års konfirmantane blir i Orkland 12/10, Orkanger 19/10, Geitastrand 26/10 og Orkdal 2/11. Vi gjengir namna på 50-års konfirmantane i dette nr. 25-års konfirmantlista fekk vi ikkje rom for. Men dei også er æra, invitert, og blir tilskrivne. Samlingane i kyrkja og på festsamvær etterpå ved desse jubilea har blitt ein god og verdfull tradisjon. Ein sjølsagt ting er at ektefelle blir med.

**«hvormed Han har gjort
fyldest for alle
våre synder»**

Dette er i sannhet trøsterike ord for en fattig synder som har gått til alters. Ved Herrens bord opplever vi å bli tiltalt som «Kjæreste Kristi venner!» Kan det ikke gå en iling av glede gjennom oss ved å høre denne tiltalen? Så minnes vi at det var nettopp syndere som tok imot Jesu innbyding, og kom slik de var. Slik ble de Jesu Kristi venner. Som benådete syndere kommer også vi til nattverdbordet. Det er ikke fordi vi mener oss å ha noensomhelst kvalifikasjoner, men på Jesu ord. «På ditt ord vil jeg kaste ut garnene», sa Peter. Fordi Jesus har sagt det, fordi Jesus har bedt sine disipler om «å gjøre dette til minne om ham (1. Kor. 11.)», derfor tar vi imot Herrens innbyding til nattverdbordet. Derved er vi med og forkynner Herrens død, inntil han kommer. Han døde for meg, han har gjort fyllest for alle mine synder. Det er mitt vitnemål når jeg går til alters.

Og denne Jesus Kristus «er en soning for våre synder, ja, ikke bare for våre, men for hele verdens» (1. Joks. 2, 2). Sakramentet er et synlig, konkret middel som Gud gir oss sin nåde ved. Slik sier katekismen det, men hvem kan forstå dette? Ingen kan forklare Guds visdom. Ordet om korset, forsoningen, er og blir uforstand, «dårskap», for rasjonalisten. Og litt av en rasjonalist har vi alle i vår barm. Det har vært tider i kirkens historie da ordet om Jesu død og blod, ordet om forsoningen ble borte fra prekenen. Det var så mye annet som var aktuelt og nyttig. Men aldri kunne denne tonen bli helt borte fra gudstjenesten. Nattverden stod der. Ingen tidsånd kunne rokke ved den. Det var nok noen som ville gjøre nattverdliturgien mer «moralisende». Men de kom ingen veg. Men i salmeboka hendte det at rasjonalisten var på ferde. Da kunne «tidens smak» føre til underlige resultater. La oss se på et eksempel. Johan Nordahl Bruns mestersalme, den mektigste av alle våre påskesalmer, ble omarbeidet av dem som var ansvarlige for den rasjonalistiske salmeboka fra 1798: «Evangelisk-Christelig Psalmebog». All poesi og alle læremomenter måtte erstattes med almen-

140 konfirmantar!

Dei er ønskt velkomne i kyrkjene. Dei har konfirmantåret sitt frå no av. Konfirmasjonen blir i mai. Kva vil dette året ha å seie for dei? Vil dei blir mottatt i menigheten? Vil dei bli omringa med bøn og omsorg? Vil dei møte praktiske tiltak som skaper miljø og fellesskap? Vil foreldra også vere med å dele gudstenestefellesskap? Vil konfirmantane bli i kyrkja, vil dei knele ved nattverdbordet, vil dei vedkjenne seg kristen tru i teneste?

Ovanfor presenterer vi ei av dei som no har sitt konfirmantår, Inger Johanne Ofstad. Med henne er alle 140 overlatt til menigheten si omsorg.

religiøse uttrykk som hvermann kunne forstå. Det var målet, og slik så resultatet ut:

Jesus lever, graven brast,
han stod opp med guddoms velde;
nu mitt håp står evig fast,
tvil og frykt skal det ei felle.
Lynet blinker, jorden bever,
graven brast og Jesus lever.
Jeg har vunnet, Jesus vant!
Døden oppslukt er til seier!
nu jeg vet hans ord er sant,
håp om evig liv jeg eier,
vei til himlen har jeg funnet,
Jesus vant og jeg har vunnet.

Nei!

«Trøsten står som klippen fast,
at hans død og blod skal gjelde».
agn.

50-års konfirmantane

75

*Konfirmanter i
Orkanger kirke 11 / 10 - 1925*

Andreas Wormdahl
Anton Severin Kolstad
Asbjørn Olav Gangås
Asmund Vistven
Bjarne Leonard Kvarsnes
Edvard Jenssen
Einar Nikolai Prestmo
Einar Larsen
Erling Hoff
Harald Rømme
Harald Olaf Haugsand
Henry Johannes Bonstad
Ivar Ustad
Jens Kristian Rømme
Johan Nærvik
Johan Hoff
John Eilif Tretøien
Magne Kristiansen
Nils Eggan
Olav Bakk
Olav Lindorf Rømmesmo
Ole Alfred Bakken
Ole Sigurd Ustad
Rikart Syversen
Steinar Larsen
Torjus Erling Næss
Oskar Trygve Skinstad

Berit Anna Bakken
Betzy Bonstad
Borghild Reidun Larsen
Dagny Marie Andersen
Edel Margrethe Jenssen
Elen Oline Solbu
Elin Røhme
Elise Karlotte Kjønli
Hanna Marie Hansen
Hilda Johanne Sveli
Hjørdis Olive Melheim
Ingeborg Oline Ebiesen
Ingrid Bergljot Aarvik
Kristine Lorentzen
Marie Ekli
Marie Nikoline Løkstad
Martha Wiggen
Mary Falch
Ragna Kristine Størset
Bergljot Melen

*
*Konfirmantar Orkland kyrkje
27. september 1925*

Andrew Klefsås
Annar Svorkmo
Arne Asbøll
Arnulf Johan Mauset

Einar Svorkmo
Erik Tallerås
Georg Johan Olsen
Gunnar Berbu
Ingebrigt Svorkmo
Ignor Jørgen Hval
Johan Houston
John Berbu
John Olaf Stubban
John Dalsauue
Julius Bertrand Moe
Jørgen Grø
Leiv Kirkauue
Marius Pettersen
Olav Svorkmo
Olav Fagerli
Ole Brynjulf Klingen
Ole Berbu
Oskar Knutsen
Aasmund Aamot

Anne Opøien
Anne Rise
Berit Anna Klingen
Elen Oline Berbu
Elisabet Fagerli
Else Synnøve Lund
Erikka Serina Houston
Inga Augusta Söderlund
Ingeborg Smedhaug
Ingeborg Mari Torleivsen
Johanne Marie Sinnes
Johanna Gundersen
Magna Mosbakk
Olga Eikka Olsen
Olaug Tronvold

*
*Konfirmantar i
Geitastrand kyrkje 4 / 10 - 1925*

Odd Harry Woldseth
Alf Edgar Hervik
Adolf Bratsberg Disch
Enog Isdal
Emil Isdal
Kristian Haugnes
Jens Reitan
Asbjørn Sletvold

Borghild Kvernmo
Hanna Oline Aursjø
Gurina Ofstad
Dortea Svorkdal
Anna Kvernmo
Marta Husby

*
*Konfirmantar i
Orkdal kyrkje 4 / 10 - 1925*

Knut Tuflaatt
Lars A. Meland
Lars S. Garberg
Leiv Dørdal
Magne Johannes Johansen

ORKDAL MINNEFOND

De får blankettar hos:
Gunnar Melås, Kåre Gjønnes,
Johan Fagerholt, Ane Øyasæter,
Fannrem bokhandel, Einar
Bjørndal, Fridtjof Digerås,
Peder Tronvoll, Borghild Asp-
hjell, Dagny Korsli, Lars Bonvik.

ORKLAND MINNEFOND

Blankettar hos:
Klara Aamodt, 7330 Svorkmo.

ORKANGER MINNEFOND

Blankettar hos:
Harald Hukkelås.

Konstads Bokhandel

Orkanger.

Bøker - Papir
Skolemateriell

Orkdal Sparebank

Orkanger . . . kl. 08.00 - 15.00
Torsdager . . . kl. 08.00 - 18.00
(Tlf. 80 450)
Fannrem . . . kl. 08.00 - 14.30
(Tlf. 82 191)
Selbekken . . . kl. 09.00 - 14.30
(Tlf. 115)

Lørdager er alle kontorer
stengt.

SØLVVARER

til

**BARNEDAP BRYLLUP
KONFIRMASJON**
Gullsmed

*John
ROHME*

7300 Orkanger

Prostidag med framtidsvyer

Prostidagen for Orkdal prosti 21.9. i Orkland ble gjennomført med solid oppslutning. Når vi noterer ordet framtidsvyer over dagen, kunne vi sjølv sagt tenke på planlegging av felles innsats for unge og eldre, men det er noe anna vi legg i ordet akkurat no.

Vi tenker på misjonær Inger Jacobsen som snakka om Israel — eit tegn i tida! Israel har noe med Jesu gjenkomst å gjøre, sa ho. Verda er ikkje ferdig med jødefolket, fordi Gud ikkje er ferdig med det ennå. Radikale røster seier: Vi skal vel få radert Israel ut av kartet. Jødehatet, dette sataniske hodet, stikk fram igjen, både ytst til høgre og ytst til venstre.

Det at Israel kom tilbake til Palestina, åpna augene for deira gamle historie — også for den perioden Jesus var på jord. Vi finn ikkje lenger det forferdelege, forstokka, harde nei til Jesus fra Nasaret. Reint historisk kan dei ikkje kome utanom han. Det er stor interesse for NT. Det ser ut som Israel verkeleg får eit nytt syn på Jesus. Jesus er i ferd med å bli fullt ut akseptert. «La oss hente Jesus heim igjen», «Den største jøden som har levt,» er brukte uttrykk. Men det betyr ikkje at jødane er blitt eit kristent folk. Det er nasjonale tankar som ligg bak.

Men tankar som dette finst også: «Vi må lære å tru som Jesus, men ikkje på Jesus». Vidare har det aldri funnест så mange kristne jødar som no. Misjonsboden gjeld også jødane. Israel har eit stort framtidshåp. Ikkje berre noen få, men folket skal åpne seg for Messias.

Det har da også noe med vår kristne kvardag i Norge å gjøre. Vi skal elske både jøde og arabar. Arabarhat er aldeles ukristeleg. Det står også profetiar i Bibelen om fred og semje i Midt-Austen. Det er m.a. endetidstegn.

Hjertelig takk for all oppmerksomhet ved John Sinnes bortgang. En spesiell takk til søstre og betjening ved Orkdal Aldersheim for god pleie.

Hans etterlatte.

S
Ø
N
D
A
G

E
R

K
Y
R
K
J
E
D
A
G

GUDSTENESTER

12/10 20. s. i trieinings

Orkland kl. 11. Høgmesse v/spr.

Rogstad. Nattverd. Konfirmantjubileum.

Sølberget bedehus kl. 11.

gudst. møte v/ menighetssekretær Solem.

Orkanger kl. 17. barnegudstjeneste v/res.kap. Eidhamar og menighetssekretær Solem. Utdeling av «Min kirkebok» til 4-åringar.

19/10 21. s. i trieinings

Orkdal kl. 11. Høgmesse

v/spr. Rogstad. Offer til misjonsambandets barnearb. Sambandets kretskor medvirker med sang og vitnesbyrd.

Orkanger kl. 11. Høgmesse

v/res. kap. Eidhamar. Offer til skolelaget Follo. Nattverd. Konfirmantjubileum.

26/10 Bots- og Bededag

Orkland kl. 11. Høgmesse v/res.kap.

Eidhamar. Offer til søndagsskolen.

Geitastrand kl. 11. Høgmesse v/spr.

Rogstad. Konfirmantjubileum.

Offer til Bibelmisjonen. Buss frå Råbygda.

2/11 Helgemesse.

Orkdal kl. 11. Høgmesse v/spr.

Rogstad. Konfirmantjubileum.

Arrets konfirmantar i kyrkja.

Offer til misjonssambandet.

Orkland kl. 11. Høgmesse v/res. kap. Eidhamar.

9/11 24. s. i trieinings

Orkdal kl. 11. Høgmesse v/res. kap.

Eidhamar. Offer til ungdomsnemndas arbeide. Nattverd.

Orkanger kl. 11.

Høgmesse v/ spr. Rogstad.

Før i tiden sto det oppslag om at «Røkning og spytning» var forbudt. Nå er dette med spyttingen tatt bort, det er anerkjent som ukultivert og helsemessig forkastelig. Vi må få den samme innstilling til røykingen. Det må bli slutt på at det er sosialt akseptert å røyke. Hvorfor skal røykerne ha anledning til å forurense luften for andre.

Overlege Kjell Bjartveit